

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 222- *Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài:*

Phần 9: Sự nhân từ - một trong các bốn tánh của Đức Giê-hô-va.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản The Amplified Bible chép: Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (*perpetually, uniformly, and on every occasion*) to the very close and consummation of the age.

Có nghĩa là: *Đức Chúa Jêsus đến gần, phá tan sự im lặng và phán với họ rằng: Hết thảy mọi quyền phép (của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và nầy, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.*

Trong ngày Môi-se cầu xin Đức Giê-hô-va cho người được thấy sự vinh hiển của Ngài, Đức Giê-hô-va đã tỏ cho Môi-se biết Danh Ngài như sau:

Xuất Ê-díp-tô ký 34:5-7: Đức Giê-hô-va ngự xuống trong đám mây, đứng gần bên Môi-se và hô danh Giê-hô-va. Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành thực, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi; nhưng chẳng kể kể có tội là vô tội, và nhân tội tổ phụ phạt đến con cháu trải ba bốn đời.

Bản Kinh-Thánh King James version chép ba câu trên như sau: ⁵And the LORD^{H3068} descended^{H3381} in the cloud^{H6051}, and stood^{H3320} with him there^{H8033}, and proclaimed^{H7121} the name^{H8034} of the LORD^{H3068}. ⁶And the LORD^{H3068} passed^{H5674} by before^{H5921-H6440} him, and proclaimed^{H7121}, The LORD^{H3068}, The LORD^{H3068} God^{H410}, merciful^{H7349} and gracious^{H2587}, longsuffering^{H750-H639}, and abundant^{H7227} in goodness^{H2617} and truth^{H571}, ⁷Keeping^{H5341} mercy^{H2617} for thousands^{H505}, forgiving^{H5375} iniquity^{H5771} and transgression^{H6588} and sin^{H2402}, and that will by no^{H3808} means clear^{H5352} the guilty; visiting^{H6485} the iniquity^{H5771} of the fathers^{H1} upon the children^{H1121}, and upon the children's^{H1121} children, unto the third^{H8029} and to the fourth^{H7256} generation.

Có nghĩa là: *Đức Giê-hô-va từ trên trời ngự xuống trong đám mây và đứng bên Môi-se, công bố Danh Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va đi ngang qua trước mặt Môi-se và công bố: Giê-hô-va, Giê-hô-va Đức Chúa Trời giàu lòng thương xót và đầy dẫy sự nhân từ, chậm nóng giận, dư dật những sự tốt lành và lễ thật, duy trì sự thương xót đến ngàn đời, tha thứ sự gian ác cùng những sự vi phạm và tội lỗi, nhưng không coi kể có tội là vô tội; tra xét xử phạt những sự gian ác của tổ phụ trên con cháu và trên con cháu của con cháu trải ba đến bốn đời.*

Chữ mà bản Kinh-Thánh tiếng Việt dịch là **hô vang** trong câu 5 trên, đó là chữ **קָרָא** - qara', số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự yêu cầu, sự đòi hỏi, sự tuyên bố, sự công bố, sự bày tỏ ra cách lớn tiếng, sự ra lệnh;*

Khi Đức Giê-hô-va tỏ về Danh Ngài cho Môi-se nghe được thì ấy là tất cả mọi quyền lực trên trời, dưới đất và bên dưới đất cũng được nghe tiếng phán của Ngài, điều đó có nghĩa là các thế lực đó phải làm chứng về việc Đức Giê-hô-va đã tỏ ra cho Môi-se cũng như cho dân Y-sơ-ra-ên và loài người được nghe, được biết sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va. Như vậy, các thế lực trên trời, trên đất và bên dưới đất đã biết rằng, Đức Giê-hô-va đã quyết định ban cho tuyển dân của Ngài được quyền sở hữu sự vinh hiển của Ngài, vì điều đó thuộc về sự cứu chuộc của Đức Giê-hô-va dành cho những người được chuộc và đó là Tin-Lành.

Đức Giê-hô-va đã truyền cho Môi-se các mạng lệnh của Ngài và Môi-se phải dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên biết và làm theo các mạng lệnh mà Môi-se đã nhận được từ nơi Đức Giê-hô-va.

Phục truyền luật lệ ký 5:30-33: **Hãy đi nói cùng dân sự rằng: Khá trở về trại mình; còn người, hãy ở lại đây với ta, ta sẽ truyền các điều răn, luật lệ, và mạng lệnh mà người sẽ dạy lại cho, để chúng nó làm**

theo các điều đó trong xứ ta sẽ ban cho họ nhận lấy. Vậy, các người khá cẩn thận làm theo, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn các người; chớ xây qua bên hữu, hoặc qua bên tả. Các người khá đi theo trọn đường mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã chỉ cho, để các người được sống, hưởng phước, và ở lâu dài trong xứ mà mình sẽ nhận được.

Luật pháp mà Đức Giê-hô-va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se đó được Đức Giê-hô-va gọi là con đường mà dân Y-sơ-ra-ên phải noi theo, hầu cho sự sống của họ được gia thêm và được phước hạnh.

Bây giờ chúng ta cùng suy gẫm chi tiết theo thứ tự về những bốn tánh (thuộc về Danh của Đức Giê-hô-va) mà Đức Giê-hô-va đã tuyên bố (bản tiếng Việt chép là hô - proclaimed^{H7121}).

Xuất Ê-díp-tô ký 34:6: Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành thực,

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁶And the LORD^{H3068} passed^{H5674} by before^{H5921-H6440} him, and proclaimed^{H7121}, The LORD^{H3068}, The LORD^{H3068} God^{H410}, merciful^{H7349} and gracious^{H2587}, longsuffering^{H750-H639}, and abundant^{H7227} in goodness^{H2617} and truth^{H571},

Có nghĩa là: *Đức Giê-hô-va đi ngang qua trước mặt Môi-se và công bố: Giê-hô-va, Giê-hô-va Đức Chúa Trời giàu lòng thương xót và đầy dẫy sự nhân từ, chậm nóng giận, dư dật những sự tốt lành và lễ thật,*

Trong bài chúng ta học hôm nay, chúng ta cùng đến với sự nhân từ - gracious^{H2587} của Đức Giê-hô-va.

Trong ngôn ngữ tiếng Việt chữ nhân từ lần đầu tiên được chép trong Kinh-Thánh, đó là ở trong sách Sáng thế ký đoạn 19 câu 19.

Sáng thế ký 19:1-25: Lối chiều, hai thiên sứ đến Sô-đôm; lúc đó, Lót đang ngồi tại cửa thành. Khi Lót thấy hai thiên sứ đến, đứng dậy mà đón rước và sấp mình xuống đất. Người thưa rằng: Này, lạy hai chúa, xin hãy đến ở nhà của kẻ tôi tớ, và hãy nghỉ đêm tại đó. Hai chúa hãy rửa chân, rồi sáng mai thức dậy lên đường. Hai thiên sứ phán rằng: Không, đêm này ta sẽ ở ngoài đường. Nhưng Lót cố mời cho đến đổi hai thiên sứ phải đi lại vào nhà mình. Người dâng một bữa tiệc, làm bánh không men, và hai thiên sứ bèn dùng tiệc. Hai thiên sứ chưa đi nằm, mà các người nam ở Sô-đôm, từ trẻ đến già, tức cả dân, đều chạy đến bao chung quanh nhà. Bọn đó gọi Lót mà hỏi rằng: Những khách đã vào nhà người buổi chiều tối nay ở đâu? Hãy dẫn họ ra đây, hầu cho chúng ta được biết. Lót bèn ra đến cùng dân chúng ở ngoài cửa, rồi đóng cửa lại, và nói cùng họ rằng: Này, tôi xin anh em đừng làm điều ác đó! Đây, tôi sẵn có hai con gái chưa chồng, tôi sẽ đưa chúng nó cho anh em, rồi mặc tình anh em tính làm sao tùy ý; miễn đừng làm chi hại cho hai người kia; vì cơ đó, nên họ đến núp bóng mái nhà tôi. Bọn dân chúng nói rằng: Người hãy tránh chỗ khác! Lại tiếp rằng: Người này đến đây như kẻ kiêu ngạo, lại muốn đoán xét nữa sao! Vậy, thôi! chúng ta sẽ đãi người bạc tệ hơn hai khách kia. Đoạn, họ lấn ép Lót mạnh quá, và tràn đến đập phá cửa. Nhưng hai thiên sứ giơ tay ra, đem Lót vào nhà, và đóng cửa lại, đoạn, hành phạt bọn dân chúng ở ngoài cửa, từ trẻ đến già, đều quáng lòa mắt, cho đến đổi tìm cửa mệt mà không được. Hai thiên sứ bèn hỏi Lót rằng: Người còn có ai tại đây nữa chẳng? Rể, con trai, con gái và ai trong thành thuộc về người, hãy đem ra khỏi hết đi! Chúng ta sẽ hủy diệt chỗ này, vì tiếng kêu oan về dân thành này đã thấu lên đến Đức Giê-hô-va, nên Ngài sai chúng ta xuống mà hủy diệt. Lót bèn đi ra và nói cùng rể đã cưới con gái mình rằng: Hãy trốn dậy, đi ra khỏi chốn này, vì Đức Giê-hô-va sẽ hủy diệt thành. Nhưng các chàng rể tưởng người nói chơi. Đến sáng, hai thiên sứ hỏi Lót và phán rằng: Hãy thức dậy, dẫn vợ và hai con gái người đang ở đây ra, e khi người cũng chết lây về việc hình phạt của thành nữa chẳng. Nhưng Lót lẩn lữa; vì cơ Đức Giê-hô-va thương xót Lót, nên hai thiên sứ nắm lấy tay kéo người, vợ cùng hai con gái người, và dẫn ra khỏi thành. Và, khi hai thiên sứ dẫn họ ra khỏi rồi, một trong hai vì nói rằng: Hãy chạy trốn cứu lấy mạng, đừng ngó lại sau và cũng đừng dừng bước lại nơi nào ngoài đồng bằng; hãy chạy trốn lên núi, kéo phải bỏ mình chẳng. Lót đáp lại rằng: Lạy Chúa, không được! Này, tôi tớ đã được ơn trước mặt Chúa; Chúa đã tỏ lòng nhân từ rất lớn cùng tôi mà cứu tròn sự sống tôi. Nhưng tôi chạy trốn lên núi không kịp trước khi tai nạn đến, thì tôi phải chết. Kìa, thành kia đã nhỏ, lại cũng gần đập tôi có thể ẩn mình. Ôi! chớ chi Chúa cho tôi ẩn đó để cứu tròn sự sống tôi. Thành này há chẳng phải nhỏ sao? Thiên sứ phán rằng: Đây, ta ban ơn này cho người nữa, sẽ không hủy diệt thành của người đã nói đó đâu. Mau mau hãy lại ẩn đó, vì ta không làm chi được khi người chưa vào đến nơi. Bởi cơ ấy, nên người ta gọi tên thành này là Xoa. Khi mặt trời mọc lên khỏi đất, thì Lót vào đến thành Xoa. Đoạn, Đức Giê-hô-va giáng

mưa diêm sanh và lửa từ nơi Ngài trên trời sa xuống Sô-đôm và Gô-mô-rơ, hủy diệt hai thành này, cả đồng bằng, hết thảy dân sự cùng các cây cỏ ở nơi đất đó.

Chữ lòng nhân từ - grace^{H2580} được chép trong câu 19 trên, đó là חַנּוּן - channuwn, số 2587 ra từ chữ חַנּוּן - chanan, số 2603 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Lòng tốt, sự tử tế, sự nhân từ, sự độ lượng, sự khoan dung, sự tỏ ra thiện chí, sự quý mến, sự che chở, sự bảo vệ, sự giúp đỡ, sự ủng hộ, sự quan tâm, sự để ý tới, sự lưu ý, sự chiếu cố, sự ban đặc ân;*

Tên của Lót trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ לוֹט - lot, số 3876 ra từ chữ לוֹט - lut, số 3874, có nghĩa là: *sự được bao bọc, được bảo vệ, được che đậy;*

Lót là cháu của Áp-ra-ham, người được Đức Giê-Hô-Va xưng là công bình và Lót là người đầu tiên trong tất cả loài người được Đức Giê-Hô-Va dùng hai thiên sứ của Ngài để giải cứu người và gia đình của người ra khỏi một vùng đất, ra khỏi một thứ dân đầy dẫy tội ác ở trên đất này và sự giải cứu Lót cũng như sự triệt hạ, hủy diệt hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ đó là bóng về sự Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ giải cứu những người thuộc về Ngài và huỷ diệt tất cả những sự ô-ước nơi thế gian này trong thời sau rốt này, khi Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ đã được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ.

Hai thiên sứ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sai xuống giải cứu Lót đã nói với Lót rằng: **Đây, ta ban ơn này cho ngươi nữa, sẽ không hủy diệt thành của ngươi đã nói đó đâu. Mau mau hãy lại ẩn đó, vì ta không làm chi được khi ngươi chưa vào đến nơi.**

Đây không phải là lời của thiên sứ tự mình nói với Lót, nhưng là thừa lệnh của Đức Giê-Hô-Va mà thiên sứ nói với Lót, vì các thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va không tự ý quyết định điều gì đối với loài người, nhưng đang khi họ thi hành sứ mệnh, Thần của Đức Giê-Hô-Va luôn ở cùng họ và sẽ chỉ cho họ phải nói như thế nào và nói với ai, kể cả sự họ có được ăn, uống hay là được vào đâu và nghỉ hoặc ngủ nơi nào, ngay cả tên của thiên sứ đó có được nói ra hay không, họ cũng vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va.

Sự nhân từ của Đức Giê-Hô-Va được tỏ ra qua công việc của Ngài và trong các công việc của Đức Giê-Hô-Va được tỏ ra qua các tạo vật của Ngài, như qua các thiên sứ, qua con người, qua hoàn cảnh, qua môi trường hoặc nắng, hoặc mưa, hoặc gió, hoặc các vì sao, hoặc từ các loài thú đồng, hoặc qua các cây cối....mà loài người trên đất này nhận được sự nhân từ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Như chúng ta đã được học trong bài trước, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đuổi các thiên sứ đã nghe theo lời phỉnh gạt và nổi loạn của Lucifer ra khỏi thiên đàng của Ngài và Đức Giê-Hô-Va đã đổi tên Lucifer thành Sa-tan và các thiên sứ đã sa ngã với hắn thành ma quỷ và số thiên sứ đã sa ngã đó vĩnh viễn không bao giờ nhận được lại danh mà họ đã từng nhận được từ Đức Giê-Hô-Va và sự cuối cùng của những kẻ đó là sự chết đời đời nơi hoả ngục. Sa-tan và ma quỷ không bao giờ nhận được sự thương xót hoặc sự nhân từ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì những kẻ đó đã được ở trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và khi những kẻ đó còn được ở trong thiên đàng của Đức Chúa Trời, chúng không hề bị thiếu thốn gì, nhưng được tận hưởng tất cả mọi sự tốt lành thuộc về Danh của Đức Giê-Hô-Va.

Mọi sự thuộc về Danh của Đức Giê-Hô-Va đã khiến các thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va được tạo nên và họ không phải làm bất kỳ một công việc gì để nhờ đó mà mới được hưởng mọi sự tốt lành nơi thiên đàng, nhưng khi họ được tạo ra thì mọi sự trong thiên đàng đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên và Ngài làm mới thêm luôn mọi sự trong thiên đàng, hầu cho các tạo vật của Ngài được tận hưởng mọi sự tốt lành của Ngài.

Các thiên sứ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời có thể thấy điều đó qua công việc của Đức Giê-Hô-Va tạo nên muôn vật trong khoảng không trên trời cùng các tạo vật được tạo nên trên trái đất mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên cho loài người (A-đam) ở và cho loài người quản trị và được tận hưởng mọi thứ mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên cho loài người và muôn vật được sống ở trên trái đất này.

A-đam và Ê-va đã không vâng giữ mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và vì cố tội lỗi của họ mà muôn vật trên đất này bị rửa sả, thì Đức Giê-Hô-Va cũng không vì tội lỗi của A-đam và Ê-va mà lia bỏ dòng dõi của A-đam và Ngài cũng không vì thế mà tạo nên một loài khác để thay thế dòng dõi của A-đam và ngay cả khi Ca-in không nghe theo lời của Đức Giê-Hô-Va để từ bỏ ý đồ giết em mình là A-bên, thì Đức Giê-Hô-Va cũng không vì thế mà huỷ diệt Ca-in, ấy là vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ, giàu lòng thương xót.

Thi-Thiên 103:13-18: **Đức Giê-hô-va có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ. Ngài không bắt tội luôn luôn, cũng chẳng giữ lòng giận đến đời đời. Ngài không đả chúng tôi theo**

tội lỗi chúng tôi, cũng không báo trả chúng tôi tùy sự gian ác của chúng tôi. Vì hễ các tầng trời cao trên đất bao nhiêu, thì sự nhân từ Ngài càng lớn cho kẻ nào kính sợ Ngài bấy nhiêu. Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu. Đức Giê-hô-va thương xót kẻ kính sợ Ngài, khác nào cha thương xót con cái mình vậy. Vì Ngài biết chúng tôi nấn nèn bởi giống gì, Ngài nhớ lại rằng chúng tôi bằng bụi đất. Đời loài người như cây cỏ; Người sanh trưởng khác nào bông hoa nơi đồng; Gió thổi trên bông hoa, kìa nó chẳng còn, chỗ nó không còn nhìn biết nó nữa. Song sự nhân từ Đức Giê-hô-va hằng có đời đời. Cho những người kính sợ Ngài, và sự công bình Ngài dành cho chất chít của họ. Tức là cho người nào giữ giao ước Ngài, và nhớ lại các giềng mối Ngài đặt làm theo.

Người thứ hai sau Lót nhận được sự nhân từ của Đức Giê-hô-va, đó là Giô-sép, con trai thứ mười một của Gia-cốp, sanh bởi Ra-chên.

Sáng thế ký 39:1-23: Vả, Giô-sép bị đem qua xứ Ê-díp-tô, thì Phô-ti-pha, người bản xứ, làm quan thị vệ của Pha-ra-ôn, mua chàng nơi tay dân Ích-ma-ên đã dẫn đến. Giô-sép ở trong nhà chủ mình, là người Ê-díp-tô, được Đức Giê-hô-va phù hộ, nên thịnh lợi luôn. Chủ thấy Đức Giê-hô-va phù hộ chàng và xui cho mọi việc chi chàng lãnh làm nơi tay đều được thịnh vượng. Vậy, Giô-sép được ơn trước mặt chủ mình; chủ cất chàng hầu việc, đặt cai quản cửa nhà, và phó của cải mình cho chàng hết. Từ khi người đặt Giô-sép cai quản cửa nhà cùng hết thảy của cải mình rồi, thì Đức Giê-hô-va vì Giô-sép ban phước cho nhà người; sự ban phước của Đức Giê-hô-va bủa khắp mọi vật của người làm chủ, hoặc trong nhà, hoặc ngoài đồng. Người giao hết của cải mình cho Giô-sép coi sóc, chẳng lo đến việc nào nữa, trừ ra các phần vật thực của mình ăn mà thôi. Vả, Giô-sép hình dung đẹp đẽ, mặt mày tốt tươi. Sau các việc này, vợ chủ đưa mắt cùng Giô-sép, mà nói rằng: Hãy lại nằm cùng ta. Chàng từ chối và đáp rằng: Chủ đã giao nơi tay tôi mọi vật của người, và này, chủ chẳng lo biết đến việc chi trong nhà nữa; trong nhà này chẳng ai lớn hơn tôi, và chủ cùng không cấm chi tôi, trừ ra một mình người, vì là vợ của chủ tôi. Thế nào tôi dám làm điều đại ác dường ấy, mà phạm tội cùng Đức Chúa Trời sao? Thường ngày người dỡ dành mặc dầu, thì Giô-sép chẳng khứng nghe lời dụ dỗ nằm cùng hay là ở cùng người chút nào. Một ngày kia, Giô-sép vào nhà đặng làm công việc; vả, chẳng có người nhà nào ở đó, thì người bèn nắm áo chàng mà rằng: Hãy nằm cùng ta! Nhưng chàng liền tuột áo để lại trong tay người mà chạy trốn ra ngoài. Khi người thấy áo còn lại nơi tay mình, và chàng đã chạy trốn ra ngoài như vậy, bèn gọi người nhà mà nói rằng: Bay coi! Họ khéo đem vào nhà một thằng Hê-bơ-rơ để chọc gheo ta. Nó lại gần toan nằm cùng ta, nhưng ta la lớn lên. Vừa khi nó nghe ta cất tiếng la, thì tuột áo lại bên ta, chạy trốn ra ngoài. Người bèn để áo của Giô-sép bên mình đợi khi chủ về nhà, học lại cùng chủ y như lời trước, rằng: Thằng nô lệ Hê-bơ-rơ mà ông khéo đem về nhà đã đến gần đặng chọc gheo tôi; nhưng khi tôi cất tiếng la lên, nó tuột áo lại bên tôi, rồi chạy trốn ra ngoài. Vừa khi chủ của Giô-sép nghe lời vợ nói rằng: Đó, kẻ nô lệ ông làm điều như vậy, thì nổi giận phừng phừng, bèn bắt chàng đem bỏ vào tù, là nơi cầm các kẻ phạm tội của vua. Vậy, chàng ở tù tại đó. Đức Giê-hô-va phù hộ Giô-sép và tỏ lòng nhân từ cùng chàng, làm cho được ơn trước mặt chủ ngục. Chủ ngục giao hết các kẻ tù trong tay Giô-sép, chẳng việc chi làm qua khỏi được chàng. Chủ ngục chẳng soát lại những việc đã ở nơi tay Giô-sép, vì có Đức Giê-hô-va phù hộ chàng, xui cho việc chi chàng làm cũng được thịnh vượng.

Chữ lòng nhân từ - favour^{H2580} được chép trong câu 21 trên, đó là chữ פֶּן - chên, số 2580 ra từ chữ פֶּן - chên, số 2603 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự nhân từ, lòng tử tế, sự khoan dung, sự che chở, tỏ sự giúp đỡ cho, sự ủng hộ, sự quan tâm, sự để ý tới, sự lưu ý, sự chiếu cố, sự ban đặc ân;*

Loài người xác thịt thối rữa rằng, nếu Đức Giê-hô-va là sự nhân từ, vậy thì tại sao Ngài lại dùng cơn nước lụt để huỷ diệt loài người hung ác, nhưng lại để riêng lại cho Ngài gia đình của Nô-ê gồm tám người, trong đó có ba người con dâu không phải thuộc về dòng dõi của Nô-ê?

Câu trả lời đã được Đức Giê-hô-va phán với Môi-se, đó là: “Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ làm cho các sự nhân từ ta phát ra trước mặt người; ta hô danh Giê-hô-va trước mặt người; làm ơn cho ai ta muốn làm ơn, và thương xót ai ta muốn thương xót.” (Xuất Ê-díp-tô ký 33:19)

Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đấng mưu luận, bất kỳ một một sự ban cho nào từ Ngài cũng là sự đầu tư cho công việc của Nước Ngài, vì thế cho nên chỉ có những người nào trong loài người mà Đức Giê-hô-va đã định cho trong sự biết trước của Ngài, thì Ngài mới ban cho, nghĩa là Ngài sẽ đầu tư cho người ấy (nói theo

cách loài người có thể hiểu được cách dễ dàng) hầu cho những sự ban cho đó sẽ được sanh sản ra, đem lại lợi ích cho loài người sống trên trái đất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên.

A-đam và Ê-va đã nhận được đủ mọi sự có cần cho loài người sống trên đất này, thế nhưng Ê-va đã tham muốn những sự mà Đức Giê-Hô-Va đã không ban cho loài người và ngay cả A-đam cũng vậy, người đã biết Đức Giê-Hô-Va không cho phép loài người xác thịt ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Ngài đã trồng trong vườn Ê-đen, nhưng A-đam đã không tôn trọng mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va. Khi A-đam thấy Ê-va hái trái của cây mà Đức Giê-Hô-Va đã cấm loài người ăn, người đã không ngăn chặn hành vi của Ê-va. Như vậy, A-đam đã tôn trọng Ê-va hơn là tôn trọng mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va. A-đam đã nghe theo vợ mình, là Ê-va mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Giê-Hô-Va đã cấm ăn và hậu quả của sự bất vâng phục đó đã khiến cả Ê-va và A-đam phải sa vào sự chết đời đời.

Tội lỗi của A-đam đã khiến cho đất và muôn vật trên đất bị sự rửa sả cai trị và tội lỗi của A-đam đã khiến cho sự chết trải trên hết thảy mọi người trên đất này và đất đầy dẫy những sự hung ác.

Trong thực tế, người đầu tiên được hưởng sự nhân từ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đó là Nô-ê.

Sáng thế ký 6:1-22: **Vả, khi loài người khởi thêm nhiều trên mặt đất, và khi loài người đã sanh được con gái rồi, các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái loài người tốt đẹp, bèn cưới người nào vừa lòng mình mà làm vợ. Đức Giê-hô-va phán rằng: Thần ta sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn; trong điều lầm lạc, loài người chỉ là xác thịt; đời người sẽ là một trăm hai mươi năm mà thôi. Đời đó và đời sau, có người cao lớn trên mặt đất, vì con trai Đức Chúa Trời ăn ở cùng con gái loài người mà sanh con cái; ấy những người mạnh dạn ngày xưa là tay anh hùng có danh. Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn; thì tự trách đã dựng nên loài người trên mặt đất, và buồn rầu trong lòng. Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ hủy diệt khỏi mặt đất loài người mà ta đã dựng nên, từ loài người cho đến loài súc vật, loài côn trùng, loài chim trời; vì ta tự trách đã dựng nên các loài đó. Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va. Nầy là dòng dõi của Nô-ê. Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời. Nô-ê sanh ba con trai là Sem, Cham và Gia-phết. Thế gian bấy giờ đều bại hoại trước mặt Đức Chúa Trời và đầy dẫy sự hung ác. Nầy, Đức Chúa Trời nhìn xem thế gian, thấy điều bại hoại, vì hết thảy xác thịt làm cho đường mình trên đất phải bại hoại. Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt ta; vì cơ loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, ta sẽ diệt trừ họ cùng đất. Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bên ngoài. Vậy, hãy làm theo thế nầy: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và chừa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn ta đây, ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, đặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thảy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng ta sẽ lập giao ước cùng người, rồi người và vợ, các con và các dâu của người, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, người hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng người đặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng người, để người giữ tròn sự sống cho. Lại, người hãy lấy các thứ đồ ăn đem theo, đặng để dành làm lương thực cho người và các loài đó. Nô-ê làm các điều nầy y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn.**

Câu 8 trên chép: Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va. Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁸ But Noah ^{H5146} found ^{H4672} grace ^{H2580} in the eyes ^{H5869} of the LORD ^{H3068}.

Chữ được ơn - found ^{H4672} grace ^{H2580} chép trong câu 8 trên, đó là chữ נָצַח - matsa, số 4672 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: tìm thấy, nhận thấy, an toàn, bảo đảm, đáp ứng tiêu chuẩn, đạt được yêu cầu, phát hiện ra, nhận ra, khám phá ra, được công nhận, được chấp nhận,

Câu này có nghĩa là: Nhưng trong mắt của Đức Giê-Hô-Va, sự nhân từ đã tìm thấy Nô-ê là người hội đủ tiêu chuẩn an toàn để hạ cánh trên người.

Chữ ơn - grace ^{H2580} chép trong câu 8 trên, đó là chữ חַן - chên, số 2580 ra từ chữ חַנּוּן - chanan, số 2603 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: sự nhân từ, lòng tử tế, sự khoan dung, sự che chở, tỏ sự giúp đỡ cho, sự ủng hộ, sự quan tâm, sự để ý tới, sự lưu ý, sự chiếu cố, sự ban đặc ân;

Đức Giê-hô-Va đã quyết định huỷ diệt loài người hung ác, vì tội ác của loài người mà đất đầy đầy điều hung hăng, nhưng Ngài đã tìm thấy Nô-ê là người công bình ở trước mặt Ngài, điều đó có nghĩa là Đức Giê-hô-Va chỉ huỷ diệt các tạo vật đã bị thoái hoá, nhưng Ngài đã để lại Nô-ê và gia đình của người gồm tám người, vì Đức Giê-hô-Va thấy người là công bình và như vậy, Đức Giê-hô-Va muốn từ Nô-ê mà có một dòng dõi công bình được sanh ra trên đất này và quyết định của Đức Giê-hô-Va dành cho gia đình của Nô-ê ấy là để Ngài sẽ ban cho họ sự thương xót và sự nhân từ, hầu cho loài người từ gia đình này sẽ nhờ sự thương xót và sự nhân từ của Ngài mà sanh sản ra nhiều trên trái đất này.

Sáng thế ký 7:1: Đức Giê-hô-va phán cùng Nô-ê rằng: Người và cả nhà người hãy vào tàu, vì về đời này ta thấy người là công bình ở trước mặt ta.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng khôn ngoan và mưu luận và Ngài biết rõ các tạo vật của Ngài, vì thế cho nên, nếu Đức Giê-hô-Va đã quyết định loại bỏ tạo vật nào, thì điều đó có nghĩa là tạo vật đó đã thoái hoá, không thể sử dụng được nữa. Điều đó không phải là Đức Giê-hô-Va không có thể sửa chữa tạo vật đó, nhưng vì trong Đức Giê-hô-Va không có một sự biến cải nào, nên các tạo vật, đặc biệt là tạo vật được tạo nên bởi hơi thở của Ngài thì ngay từ lúc các tạo vật đó đã được tạo nên trong sự hoàn hảo của Đức Giê-hô-Va và Đức Giê-hô-Va muốn các tạo vật đó được sống với Ngài đời đời. Mỗi tạo vật được Đức Giê-hô-Va tạo nên đều có một tên riêng, nghĩa là Đức Giê-hô-Va đã cho các tạo vật đó sự tự do, có uy quyền và sự vinh hiển riêng và tùy theo sự mưu luận mà Ngài ban cho và đặt để các tạo vật đó ở trong Nước của Ngài.

Chúng ta có thể thấy lễ thật này được chép trong sách tiên tri Ê-xê-chi-ên.

Ê-xê-chi-ên 28:12-19: Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rơ và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn. Người vốn ở trong Ê-đên, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sấm sẩn rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thấy những kẻ biết người trong các dân sẽ sống sờ về người. Kia, người đã trở nên một cơ kinh khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Chê-ru-bin này đã được tạo nên trong sự hoàn hảo của Đức Giê-hô-Va, như Lời Chúa đã chép rằng: **Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa.** Thế nhưng tự tạo vật này đã tự thoái hoá, biến chất bởi chính sự tham lam, ích kỷ của tạo vật ấy và nguyên nhân khiến tạo vật đó bị Đức Giê-hô-Va loại khỏi thiên đàng của Ngài, đó là: **Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thấy những kẻ biết người trong các dân sẽ sống sờ về người. Kia, người đã trở nên một cơ kinh khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.** (Ê-xê-chi-ên 28:15-19)

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng (hình ảnh) của chính Ngài, thế nhưng loài người đã bị sa vào tội lỗi, không phải bởi tự loài người thoái hoá, nhưng bởi tội ác của Sa-tan. Đức Giê-hô-Va

đã biết rõ người nào phải bị loại bỏ và người nào Ngài sẽ để cho được sống trên đất này và những người được Đức Giê-hô-Va cho được sống trên đất này thì chính Ngài sẽ ban sự thương xót cùng sự nhân từ của Ngài cho những người đó, vì những sự ban cho đó sẽ chữa lành họ và Đức Giê-hô-Va sẽ tiếp tục ban cho loài người cơ hội để họ sẽ nhờ sự thương xót và sự nhân từ của Ngài mà được phục hồi lại bản tánh mà Đức Giê-hô-Va đã ban cho họ từ lúc ban đầu.

Sự thương xót cùng sự nhân từ của Đức Giê-hô-Va có quyền phép chữa lành tâm hồn, tâm tánh những người nào được nhận lãnh và khiến cho những người nhận được sự ban cho này được phục hồi lại bản tánh mình, là con cái Đức Chúa Trời. Khi người ta được phục hồi lại bản tánh nguyên thủy của mình, người đó sẽ được hưởng quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời và chính quyền phép đó sẽ huỷ phá công việc của ma quỷ (Satan), là kẻ đã lừa dối loài người sa vào bẫy tội lỗi của hắn và khi người ta đã phạm tội thì hắn là kẻ kiêu cáo sẽ dùng tội lỗi mà người ta đã phạm để phán xét, để kết án, để khùng bố, khiến kẻ phạm tội bị tổn thương, cay đắng, oán trách Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, tha vì ăn năn tội lỗi mình.

Châm ngôn 19:2-3: Lòng thiếu tri thức ấy chẳng phải một điều hay; Và kẻ nào vội bước bị vấp phạm. Sự ngu dại của người nào làm cho hư hỏng đường lối mình, và lòng người oán Đức Giê-hô-va.

Khi Đức Giê-hô-Va tỏ sự nhân từ của Ngài cho Giô-sép, ấy là Ngài biết danh của Giô-sép, nghĩa là Ngài biết uy quyền, bản tánh và sự tôn trọng của Giô-sép.

Tên của Giô-sép trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ יוסף - **yowceph**, số 3130 có nghĩa là **“Đức Giê-hô-Va gia thêm; làm cho được thêm lên, làm cho được sanh sản ra nhiều nữa”**.

Điều này có nghĩa là nếu Đức Giê-hô-Va còn ban ơn cho Giô-sép, thì Giô-sép sẽ còn tiếp tục làm cho những sự mà Đức Giê-hô-Va đã ban cho mình được gia thêm nữa cho mọi người và đó là điều Đức Giê-hô-Va muốn tuyển dân của Ngài phải có bản tánh này, là bản tánh của sự yêu thương, sự thương xót và sự nhân từ có trong Đức Giê-hô-Va.

Có một người đặc biệt được Đức Giê-hô-Va đối xử rất nhân từ, dù không có một chữ **nhân từ** nào được nói đến điều mà Đức Giê-hô-Va đã đãi ngộ người, nhưng ngay từ Lời phán đầu tiên của Đức Giê-hô-Va dành cho người ấy, đã cho loài người chúng ta thấy Đức Giê-hô-Va ban đầy đầy sự nhân từ cho người và cũng là cho hết thảy mọi người sẽ tin đến Danh Ngài vậy.

Sáng thế ký 28:1-22: Y-sác bèn gọi Gia-cốp, chúc phước cho và dặn rằng: Con chớ chọn một người vợ nào hết trong bọn con gái Ca-na-an. Hãy đứng dậy, đi qua xứ Pha-đan-A-ram, tại nhà Bê-tu-ên, ông ngoại con, và cưới ở đó một người vợ trong các con gái của La-ban, là cậu con. Cầu xin Đức Chúa Trời toàn năng ban phước cho con, làm con sanh sản, thêm nhiều và trở nên một đám dân đông. Cầu xin Ngài ban cho con và dòng dõi con phước lành của Áp-ra-ham, hầu cho xứ con đã kiều ngụ sẽ làm sản nghiệp cho con, tức xứ Ngài đã ban cho Áp-ra-ham! Rồi Y-sác sai Gia-cốp đi qua xứ Pha-đan-A-ram, đến nhà La-ban, con trai Bê-tu-ên, vốn người A-ram, lại là anh của Rê-bê-ca, mẹ của Gia-cốp và Ê-sau. Ê-sau thấy Y-sác đã chúc phước cho Gia-cốp, và sai đi qua xứ Pha-đan-A-ram dựng vợ; và trong lúc đang chúc phước có dặn rằng: Chớ cưới vợ trong bọn con gái Ca-na-an; lại đã thấy Gia-cốp vâng lời cha mẹ đi qua xứ Pha-đan-A-ram đó, thì biết rằng bọn con gái Ca-na-an không vừa ý Y-sác, cha mình; nên người bèn đi đến nhà Ích-ma-ên (ngoài hai người vợ đã có rồi) cưới thêm nàng Ma-ha-lát, con gái của Ích-ma-ên, cháu nội của Áp-ra-ham và em của Nê-ba-giốt. Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Này, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Này, ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng ngươi. Gia-cốp thức giấc, nói rằng: Thật Đức Giê-hô-va hiện có trong nơi đây mà tôi không biết! Người bắt sợ và nói rằng: Chốn này đáng kinh khủng thay! Đây thật là đền Đức Chúa Trời, thật là cửa của trời! Người dậy sớm, lấy hòn đá của mình dùng gối đầu, dựng đứng lên làm cây trụ, đổ dầu lên trên chót trụ đó; rồi đặt tên chốn này là Bê-tên; còn nguyên khi trước tên thành

là Lu-xơ. Gia-cốp bèn khẩn vái rằng: Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ tôi trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã dựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi.

Gia-cốp đã rất bất ngờ khi người được Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời của tổ phụ mình thăm viếng trong khi người nằm ngủ giữa nơi đồng vắng, trong hoàn cảnh một mình phải rời nhà cha để đến một nơi mà người chưa hề đến và đang khi tâm hồn của Gia-cốp chưa thể định được điều gì sẽ đến với cuộc đời của mình (sau khi chiếm được quyền con trưởng từ anh mình, là Ê-sau), thì trong ban đêm, giữa nơi cô quạnh đó, người lại được Đức Giê-hô-va chiếu cố đến.

Lời đầu tiên mà Đức Giê-hô-va đã phán với Gia-cốp là: **Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Nay, ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng ngươi.** (Sáng thế ký 28:13-15)

Gia-cốp đã làm điều gì cho Đức Giê-hô-va để nhờ đó mà người nhận được giao ước của Ngài ?

Sẽ không có một cửa lễ nào để loài người chúng ta dâng lên cho Đức Giê-hô-va để nhờ đó loài người chúng ta hưởng được sự nhân từ của Đức Giê-hô-va. Nhưng cũng không phải là tự nhiên mà loài người lại có thể được hưởng sự nhân từ của Đức Chúa Trời.

Gia-cốp là người hình bóng cho hết thảy loài người xác thịt chúng ta, mà tên của Gia-cốp mang ý nghĩa của *sự nắm gót*, nghĩa là ích kỷ, không muốn nhường bất cứ điều gì cho người khác ngoài cái tôi của xác thịt mình. Thế nhưng trong những người mang thân thể xác thịt bằng bụi đất này, thì không phải hết thảy đều sẽ bị trói buộc hoàn toàn vào sự tham muốn của xác thịt bằng bụi đất, bởi vì Ê-sau và Gia-cốp từ một cha mà được sanh ra trong cùng một lúc, nhưng Ê-sau vừa sanh ra đã được hưởng quyền con trưởng, nghĩa là con kế tự cha mình, nhưng người lại không coi sự đó làm trọng, còn Gia-cốp khi đang lúc sanh ra, người đã bị hụt mất quyền kế tự cha mình. Dầu vậy, trong mọi hoàn cảnh, Gia-cốp luôn tìm cách để được hưởng quyền làm con kế tự cha mình, nên khi có cơ hội, Gia-cốp đã sẵn sàng đổi phần canh đậu đỏ lấy quyền con trưởng của Ê-sau.

Sáng thế ký 25:29-34: Một ngày kia, Gia-cốp đang nấu canh, Ê-sau ở ngoài đồng về lấy làm mệt mỏi lắm; liền nói cùng Gia-cốp rằng: Em hãy cho anh ăn canh gì đỏ đó với, vì anh mệt mỏi lắm. Bởi cơ ấy, người ta gọi Ê-sau là Ê-đôm. Gia-cốp đáp rằng: Nay anh hãy bán quyền trưởng nam cho tôi đi. Ê-sau đáp rằng: Nay, anh gần thác, quyền trưởng nam để cho anh dùng làm chi? Gia-cốp đáp lại rằng: Anh hãy thề trước đi. Người bèn thề; vậy, người bán quyền trưởng nam cho Gia-cốp. Rồi, Gia-cốp cho Ê-sau ăn bánh và canh đậu đỏ; ăn uống xong, người bèn đứng dậy đi. Vậy, Ê-sau khinh quyền trưởng nam là thế.

Bản Kinh Thánh The Amplified Bible chép: **Jacob was boiling pottage (lentil stew) one day, when Esau came from the field and was faint (with hunger). And Esau said to Jacob, I beg you, let me have some of red lentil stew to eat, for I am faint and famished! That is why his name was called Edom (red). Jacob answered, Then sell me today your birthright (the rights of first born). Esau said, See here, I am at point of death; what good can this birthright do me? Jacob said, Swear to me today (that you selling it to me); and he swear to (Jacob) and sold him his birthright. Then Jacob gave Esau bread and stew of lentils, he ate and drank and rose up and went his way. Thus Esau scorned his birthright as beneath his notice.**

Có nghĩa là: *Có một ngày, Gia-cốp đang nấu món súp canh đậu lăng (có màu đỏ), khi ấy Ê-sau ở ngoài đồng trở về, người rất mệt vì đói. Người nói với Gia-cốp rằng, anh nài xin em hãy cho anh ăn món canh đậu đỏ đó, vì anh rất mệt và đói. Đó là lý do tại sao người ta gọi người là Ê-đôm (nghĩa là đỏ). Gia-cốp đáp rằng, Vậy thì hôm nay anh hãy bán quyền con trưởng cho tôi. Ê-sau đáp rằng: Hãy xem này, Anh đang gần cái chết; quyền con trưởng đó có giúp được gì cho anh chứ? Gia-cốp đáp, Hãy thề với tôi rằng hôm nay anh bán quyền đó cho tôi; người bèn thề với Gia-cốp và bán quyền con trưởng của mình cho Gia-cốp. Bấy giờ Gia-cốp đưa cho Ê-sau bánh và canh đậu lăng, người ăn và uống và trở dậy mà đi đường của mình. Như vậy, Ê-sau đã khinh rẻ quyền trưởng nam là thế.*

Kinh-Thánh chép về loài người chúng ta, cả xác thịt và tâm linh mà mọi sự đã xảy ra đó đều mang ý nghĩa hình bóng về sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta, mà giá cứu chuộc đó dù đã được Đức Giê-Hô-Va quyết định ban cho loài người, nhưng không phải hết thấy mọi người đều sẽ nhận được giá cứu chuộc đó cho mình, mà chỉ có những người nào thật sự nhận biết giá trị của giá cứu chuộc đó mà có lòng kính sợ Danh Đấng cứu chuộc mình và sự kính sợ đó phải được chứng minh bằng hành động bởi đức tin và sự trả giá cho được xứng đáng với sự ban cho của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Gia-cốp đã nghe theo lời mẹ mình, là Rê-be-ca, người là bóng về Hội-Thánh, là vợ mới của Đấng Christ, mà Y-sác là bóng về Đấng Christ. Để giải thoát khỏi sự chống đối của xác thịt (mà Ê-sau là bóng) Rê-be-ca đã hướng dẫn Gia-cốp đến với La-ban, cậu của Rê-be-ca (La-ban là bóng về Đức Thánh-Linh). Sau khi được Y-sác chúc phước cho mà dạy rằng hãy đến với La-ban, thì Gia-cốp liền nghe theo lời cha mà đi. Trên đường người đi đến với La-ban thì Đức Giê-Hô-Va đã đến với người trong chiêm bao và lập giao ước với người.

Khi một người được nghe về sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Con một Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ mà tin mà sẵn sàng từ bỏ những sự mà xác thịt của loài người luôn ham muốn, để nhận được quyền kế tự Con Đức Chúa Trời, và khi được nghe Lời Chúa dạy mà người đó quyết định đến với Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật để nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà được sự giải cứu giải phóng và giải thoát tâm linh mình khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Bấy giờ, Thần của Đức Giê-Hô-Va tức là Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ đến trên người đó mà ban phước cho người.

Giăng 3:2-8: Ban đêm, người nầy đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Giăng 14:15-31: Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta. Giu-đe, chớ không phải là Ích-ca-ri-ốt, thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, vì sao Chúa sẽ tỏ mình cho chúng tôi, mà không tỏ mình cho thế gian? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người. Còn kẻ nào chẳng yêu mến ta, thì không vâng giữ lời ta; và lời các người nghe đó, chẳng phải bởi ta, nhưng bởi Cha, là Đấng đã sai ta đến. Ta đã nói những điều đó với các người đang khi ta còn ở cùng các người. Nhưng Đấng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các người mọi sự, nhắc lại cho các người nhớ mọi điều ta đã phán cùng các người. Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi. Các người từng nghe ta nói rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các người. Nếu các người yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. Hiện nay ta đã nói những điều đó với các người trước khi xảy đến, để khi những điều đó xảy đến thì các người tin. Ta sẽ chẳng nói chi với các người nữa, vì vua chúa thế gian nầy hầu đến; người chẳng có chi hết nơi ta. Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, và làm theo điều Cha đã phán dặn. Hãy đứng dậy, chúng ta phải đi khỏi đây.

Sự nhân từ của Đức Giê-Hô-Va luôn sẵn dành cho những người nào tìm kiếm Danh Ngài và nghe Lời phán

của Ngài mà run sợ và sẵn sàng vâng giữ và làm theo Lời của Ngài.

Ê-sai 66:1-2: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là ngai ta, đất là bệ chân ta. Các người sẽ xây nhà thế nào cho ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho ta? Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe lời nói ta mà run.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **đoái đến** chép trong câu 2 trên, đó là chữ 𐤍𐤁𐤀 - **nabat**, số 5027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nhìn đến, quan tâm đến, để ý đến, yêu mến, tôn trọng, chăm sóc, cân nhắc, xem xét;*

Đức Giê-hô-va đã tỏ ra sự nhân từ của Ngài dành cho loài người, đó là Ngài sẵn lòng sai Con một Ngài đến thế gian này để giải bày chính Ngài cho loài người biết Danh Ngài và tình yêu thương của Ngài, cùng tỏ cho loài người biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng và Ngài cũng là Cha đời đời, là Chúa bình an của loài người, tức là tâm linh loài người và Ngài sẵn lòng tha thứ hết thảy mọi tội lỗi của người ta, nếu loài người qua Con một Ngài mà tin đến Danh Ngài và trở lại với Ngài.

Giê-rê-mi 3:12-15: **Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những lời này:** Đức Giê-hô-va phán: **Hỡi Y-sơ-ra-ên bội nghịch; hãy trở về!** Ta sẽ không lấy nét mặt giận nhìn người đâu, vì ta hay thương xót; ta chẳng ngậm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. **Chỉ người phải nhận lỗi mình: người đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; người đã chạy khắp mọi ngả nơi các thần khác ở dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo tiếng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.** Đức Giê-hô-va phán: **Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở về; vì ta là chồng người. Trong vòng các người, ta sẽ lựa mỗi thành một người, mỗi họ hai người, mà đem đến Si-ôn. Ta sẽ ban các kẻ chăn giữ vừa lòng ta cho các người, các kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt khôn ngoan mà chăn nuôi các người.**

Sự nhân từ của Đức Giê-hô-va được tỏ ra qua sự tha thứ tội lỗi cho hết thảy những người nào hết lòng trở lại với Ngài và sự tha thứ đó không phải là Giê-hô-va Đức Chúa Trời bỏ quên tội lỗi của người ta, nhưng là chính Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ sẽ gánh thay tội lỗi của họ và cái giá phải trả cho những tội lỗi đó được bôi xóa đi, đó là huyết của Đức Chúa Jêsus Christ con một Đức Chúa Trời phải đổ ra trên thập tự giá, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, đã ban cho loài người một con đường để cứu chuộc loài người cho Ngài và con đường đó là Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 9:22-28: **Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. Và Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải là huyết mình; bằng chẳng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần để cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.**

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Con một Ngài làm giá cứu chuộc loài người, ấy là Đức Giê-hô-va đã ban sự nhân từ của Ngài cho loài người vậy.

Giăng 1:14: **Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁴ **And the Word** ^{G3056} **was made** ^{G1096} **flesh** ^{G4561}, **and dwelt** ^{G4637} **among** ^{G1722} **us, (and we beheld** ^{G2300} **his glory** ^{G1391}, **the glory** ^{G1391} **as of the only** ^{G3439} **begotten** ^{G3439} **of the Father** ^{G3962}, **) full** ^{G4134} **of grace** ^{G5485} **and truth** ^{G225}.

Có nghĩa là: *Lời của Đức Chúa Trời đã trở thành xác thịt ngự giữa chúng ta) và chúng ta xem thấy sự vinh hiển của Ngài, là sự vinh hiển của Con một của Đức Chúa Cha), đầy sự nhân từ và Lễ thật.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **đầy ơn** trong câu 14 trên, đó là chữ χάρις - **charis**, số 5485 ra từ chữ

Χαίρω - chairo, số 5463 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Lòng tốt, sự tử tế, sự nhân từ, sự độ lượng, sự khoan dung, sự quý mến, sự che chở, sự bảo vệ, sự giúp đỡ, sự ủng hộ, sự quan tâm, sự để ý tới, sự lưu ý, sự chiếu cố, sự ban đặc ân; sự làm cho vui mừng, làm cho vui sướng, nhờ những sự ban cho đó mà người ta được chấp nhận, được coi là có giá trị, khiến cho được ơn ở trước mặt Đức Chúa Trời.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời quan tâm tới sự sống của loài người, là loài được tạo nên bởi hơi thở của Ngài, nhưng khi người ta chưa được sanh ra khỏi lòng mẹ thì đã vì tội lỗi của A-đam mà bị bán cho tội lỗi rồi, nên Đức Giê-Hô-Va đã tìm giá cứu chuộc loài người và giá cứu chuộc đó là chính Ngài, dùng sự sống của Con một Ngài để trả thay cho loài người.

Sự quan tâm, sự giúp đỡ, sự để ý tới, sự độ lượng, sự khoan dung của Đức Giê-Hô-Va đã tạo điều kiện cho loài người được trở lại với Ngài và chính Đức Giê-Hô-Va đã ban sự ăn năn cho loài người để qua sự ăn năn đó mà những tội lỗi mà người ta đã xưng ra đó được bôi xóa, chứ không phải bởi bất kỳ một của lễ nào được dâng lên để bôi xóa tội lỗi của người ta.

Ê-sai 48:1-22: **Hỡi nhà Gia-cốp, là những người được xưng bằng danh Y-sơ-ra-ên, ra từ nguồn Giu-đa, hãy nghe đây; các ngươi chỉ danh Đức Giê-hô-va mà thề, kêu cầu Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, nhưng chẳng lấy lòng chân thật và công bình. Vì họ lấy thành thánh làm danh mình, và cậy Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân. Ta đã phán từ xưa về những sự qua rồi; những sự ấy ra từ miệng ta, và ta đã rao ra: ta đã làm thành linh, và những sự đó đã xảy đến. Hỡi Y-sơ-ra-ên, vì ta biết người cứng cỏi, gáy người là gân sắt, trán người là đồng, nên ta đã phán những sự đó từ xưa, đã dạy người về những sự đó trước khi chưa đến, kẻ người nói rằng: Ấy là thần tượng ta đã làm nên, tượng chạm hoặc đúc của ta đã dạy biểu mọi điều đó. Người đã nghe rồi, hãy thấy mọi điều đó, sao các ngươi không nói phô đi? Từ nay về sau, ta tỏ ra những sự mới, là sự kín nhiệm người chưa biết. Bây giờ những sự đó mới dựng nên, không phải ngày xưa đã có; trước ngày nầy người chưa nghe chi hết, kẻ người nói rằng: Nầy, ta biết sự đó rồi! Không, thật người chưa từng nghe, chưa từng biết, tai người chưa mở ra; vì ta biết rằng người làm gian dối luôn, từ trong lòng mẹ đã được gọi là bội nghịch. Ta vì danh mình mà tạm nhịn giận ta; vì sự vinh hiển mình mà nhịn nhục đối với người, đừng không hủy diệt người. Nầy, ta luyện người, nhưng không phải như luyện bạc; ta đã thử người trong lò hoạn nạn. Ấy là vì ta, vì một mình ta, mà ta sẽ làm điều đó; vì ta há để nhục danh ta sao? Ta sẽ chẳng nhường sự vinh hiển ta cho thần nào khác. Hỡi Gia-cốp, và người, Y-sơ-ra-ên ta đã gọi, hãy nghe lời ta: Ta là Đấng đó; ta là đầu tiên và cũng là cuối cùng. Tay ta đã lập nền đất, tay hữu ta đã giương các tầng trời; ta gọi đến, trời đất đều đứng lên. Các ngươi hãy nhóm lại hết thảy, và hãy nghe: Trong vòng họ có ai đã rao ra những sự nầy không? Người mà Đức Giê-hô-va yêu, sẽ làm điều đẹp ý Ngài nghịch cùng Ba-by-lôn, và cánh tay người sẽ giá lên nghịch cùng người Canh-đê. Ta, chính ta đã phán, và đã gọi người; ta đã khiến người đến, người sẽ làm thành vương đường lối mình. Các ngươi hãy đến gần ta, và nghe điều nầy: Từ lúc ban đầu ta chưa từng nói cách kín giấu. Vừa lúc có sự ấy, ta đã ở đó rồi. Vả, bây giờ, Chúa Giê-hô-va, và Thần của Ngài, sai ta đến. Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời người, là Đấng dạy cho người được ích, và dắt người trong con đường người phải đi. Than ôi! ước gì người đã để ý đến các điều răn ta! thì sự bình an người như sông, và sự công bình người như sóng biển, dòng dõi người như cát, hoa trái của ruột già người như sắn, danh người chẳng bị diệt bị xóa trước mặt ta. Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy tránh xa người Canh-đê! Hãy cất tiếng reo vui mà rao tin nầy, tuyên bố và truyền ra cho đến nơi cuối cùng đất! Hãy rằng: Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, là tôi tớ Ngài. Khi Ngài dẫn họ đi ngang qua sa mạc thì họ không khát, vì Ngài đã khiến nước từ vầng đá chảy ra cho họ; đập bể vầng đá, thì nước văng ra. Những người ác chẳng hưởng sự bình an bao giờ, Đức Giê-hô-va phán vậy.**

Nhiều người tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này đã trở nên cứng lòng trước sự nhân từ và sự thương xót của Đức Chúa Trời, vì những kẻ tiên tri giả, những giáo sư giả đã dùng môi miệng giả dối của họ mà giảng về tình yêu thương của Đức Chúa Trời không đúng theo Lễ thật và vì bọn người đó đã không phải chính Chúa chỉ định, cũng không được Chúa chọn lựa cho được làm chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, mà bởi chính ý muốn xác thịt của những người đó mà họ dùng sức riêng của xác thịt mình mà tự lập thành tổ chức và gọi đó là hội-thánh và những người trong tổ chức đó huấn luyện, đào tạo và tấn phong những người

thuộc về họ làm chức này chức nọ để rao giảng điều mà họ gọi là Tin-Lành, nhưng người ta không thấy Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời qua những lời họ giảng ra cùng những công việc họ làm, thật như Đức Giê-hô-Va đã phán về hạng người này rằng:

Ê-sai 56:1-12 & 57:1-21: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy giữ điều chánh trực, và làm sự công bình; vì sự cứu rỗi của ta gần đến, sự công bình của ta sắp được bày tỏ. Phước thay cho người làm điều đó, và con người cầm vững sự đó, giữ ngày Sa-bát đừng làm ô uế, cầm tay mình không làm một điều ác nào! Người dân ngoại liên hiệp cùng Đức Giê-hô-va chớ nên nói rằng: Đức Giê-hô-va chắc sẽ biệt ta ra khỏi dân Ngài. Kẻ hoạn cũng chớ nên nói rằng: Này, ta là cây khô. Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Những kẻ hoạn hay giữ các ngày Sa-bát ta, lựa điều đẹp lòng ta, cầm vững lời giao ước ta, thì ta sẽ ban cho họ tại trong nhà ta và trong tường ta một chỗ, và một danh tốt hơn danh của con trai con gái; ta lại sẽ ban cho họ một danh đời đời chẳng hề dứt đi. Các người dân ngoại về cùng Đức Giê-hô-va, đừng hầu việc Ngài, đừng yêu mến danh Đức Giê-hô-va, đừng làm tội tố Ngài; tức là hết thảy những kẻ giữ ngày Sa-bát cho khỏi làm ô uế, và cầm vững lời giao ước ta, thì ta sẽ đem họ lên trên núi thánh ta, làm cho họ vui mừng trong nhà cầu nguyện ta. Cửa lễ thiêu và hy sinh họ dâng trên bàn thờ ta, sẽ được nhận lấy; vì nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc. Chúa Giê-hô-va, Đấng nhóm dân tan lạc của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Dân nó đã được nhóm lại rồi, ta sẽ còn nhóm các dân khác lại về cùng nó. Hỡi loài thú đồng, loài thú rừng, hết thảy hãy đến mà cắn nuốt. Những kẻ canh giữ của Y-sơ-ra-ên đều là đui mù, không biết chi hết. Chúng nó thấy đều là chó câm, chẳng biết sữa, đều chiêm bao, nằm sóng sượt, và ham ngủ; lại là chó mê ăn, không biết no. Ấy là những kẻ chần chừ chẳng khôn sáng; mọi người theo đường riêng mình, mỗi người tìm tư lợi mình, người nào cũng vậy. Nó nói rằng: Hãy đến, ta sẽ lấy rượu, chúng ta say vì rượu mạnh; ngày mai sẽ cũng như ngày nay, trọn thế quá bội...Người công bình chết, chẳng ai để ý đến; người nhân đức bị cất đi, chẳng ai suy nghĩ rằng người công bình bị cất đi khỏi tai vạ hầu đến. Người vào trong sự bình an. Mỗi người đi trong đường ngay thẳng, thì được an nghỉ nơi giường mình. Nhưng các người, là con trai của bà bóng, dòng dõi của kẻ gian dâm và người đi thóa kia, hãy lại gần đây! Các người nhạo cười ai? Các người há miệng rộng và le lưỡi nghịch cùng ai? Các người há chẳng phải con cái bội nghịch, dòng dõi nói dối sao? Các người hành dâm với nhau trong cây dẻ, dưới cây rậm, giết con cái nơi trứng, dưới lỗ nẻ vầng đá! Những đá bóng láng nơi khe suối, tức là phần riêng người; thật, đó là phần người; nên người làm lễ quán và dâng của lễ chay cho những đá đó! Ta há chẳng giận về những sự đó sao? Người đặt giường trên núi rất cao, và lên đó dựng dăng của lễ. Người đặt dấu ghi đằng sau cửa và sau các trụ cửa; vì người đã trần mình cho kẻ khác và leo lên; người đã làm rộng giường mình và lập giao ước với chúng nó. Người lại ngó xem giường chúng nó và ưa thích! Người đã đem dầu và gia thêm hương liệu dâng cho vua kia; đã sai sứ giả mình đi phương xa; đã hạ mình xuống đến âm phủ! Người đã mệt nhọc vì đường dài; mà chưa từng nói rằng: Ấy là vô ích! Người đã thấy sức lực mình được phấn chấn, cho nên người chẳng mòn mỏi. Vậy thì người kiêng ai? người sợ ai, nên mới nói dối, nên nói không nhớ đến ta, và không lo đến sự đó? Có phải tại lâu nay ta làm thịnh mãi, nên người không kính sợ ta chẳng? Này, chính ta sẽ rao sự công bình người, mọi việc người làm đều là không ích cho người. Khi người sẽ kêu, hết thảy các thần mà người đã nhóm họp hãy giải cứu người! Gió sẽ đưa các thần ấy đi, một cái thờ là làm mất hết thảy. Nhưng kẻ nào ẩn náu nơi ta, sẽ hưởng đất này, và được hòn núi thánh của ta làm cơ nghiệp. Người sẽ nói rằng: Hãy đắp đường, hãy đắp đường! hãy ban cho bằng! hãy cất lấy sự ngăn trở khỏi đường dân ta! Đấng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng, Danh Ngài là Thánh, có phán như vậy: Ta ngự trong nơi cao và thánh, với người có lòng ăn năn đau đớn và khiêm nhường, đừng làm tươi tỉnh thần linh của những kẻ khiêm nhường, và làm tươi tỉnh lòng người ăn năn đau đớn. Ta chẳng muốn cãi lẽ đời đời, cũng chẳng tức giận mãi mãi; vì thần linh sẽ mòn mỏi trước mặt ta, và các linh hồn mà ta đã dựng nên cũng vậy. Ấy là vì tội tham lam của nó mà ta giận, và đánh nó. Trong cơn giận, ta đã ẩn mặt ta với nó; nhưng nó cứ trở lui đi, theo con đường của lòng mình. Ta đã xem thấy đường lối nó, ta sẽ chữa lành cho; sẽ dắt đưa và thưởng cho nó sự yên ủi, cùng cho những kẻ lo buồn với nó. Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta dựng nên trái của môi miệng: bình an, bình an cho kẻ ở xa cùng cho kẻ ở gần; ta sẽ chữa lành kẻ ấy. Song những kẻ ác giống như biển đang động, không yên lặng được, thì nước nó chảy ra bùn lầy. Đức Chúa Trời ta đã phán: Những kẻ gian ác chẳng hưởng sự bình an.

Tại sao Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời vẫn giữ sự nhân từ ngay cả khi tuyển dân của Ngài cứng lòng, phản bội Ngài và lợi dụng sự nhân từ của Ngài như vậy?

Loài người xác thịt luôn mong muốn sự sống mình được các phước hạnh, là những trái ngọt mà ai cũng muốn được hưởng, thế nhưng người ta đã không vâng giữ và không làm theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, để hợp pháp được hưởng những trái ngọt của sự phước hạnh, mà người ta tự tạo ra những thứ mà họ cho là ngọt đó theo sự tham muốn của xác thịt mình, mà những sự người ta đã làm đó là nghịch lại với Danh của Đức Giê-Hô-Va, vậy thì làm thế nào họ có được những trái ngọt của Đức Giê-Hô-Va?

Mi-chê 6:1-16: Bây giờ hãy nghe lời Đức Giê-hô-va phán: Người hãy trỗi dậy; khá đối nại cùng các núi, và làm cho các đồi nghe tiếng người! Hỡi các núi, và các nền tảng vững chắc của đất, hãy nghe lời đối nại của Đức Giê-hô-va! Vì Đức Giê-hô-va có sự đối nại với dân Ngài, và Ngài sẽ đối nại với Y-sơ-ra-ên. Hỡi dân ta, ta đã làm gì cho người? Ta đã làm một nhọc người nổi gì? Hãy làm chứng nghịch cùng ta. Ta đã đem người lên khỏi đất Ê-díp-tô, đã chuộc người ra khỏi nhà tôi mọi, và đã sai Môi-se, A-rôn, Mi-ri-an đến trước mặt người. Hỡi dân ta, khá nhớ lại mưu của Ba-lác là vua Mô-áp đã mưu và lời của Ba-la-am con trai Bê-ô đáp cùng nó; và nhớ lại sự ta đã làm từ Si-tim đến Ghinh-ganh, hầu cho người biết việc công bình của Đức Giê-hô-va! Ta sẽ đem vật gì châu trước mặt Đức Giê-hô-va và quỳ lạy trước mặt Đức Chúa Trời rất cao? Ta sẽ đến trước mặt Ngài với những của lễ thiêu và với những bò con giấp niên sao? Đức Giê-hô-va há có thích những hàng ngàn chiên đực hay là hàng vạn sông dầu sao? Ta há nên dâng con đầu lòng của ta vì sự phạm pháp ta, và trái của thân thể ta vì tội lỗi linh hồn ta sao? Hỡi người! Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; cái điều mà Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công bình, ưa sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời người sao? Tiếng của Đức Giê-hô-va kêu lên nghịch cùng thành nầy, người khôn phải kính sợ danh Ngài. Hãy nghe gậy, mà biết là ai đã định. Trong nhà kẻ ác há chẳng phải còn có của báu gian ác và lương non đáng gớm ghiếc sao? Ta có những cân gian và trái cân giả dối trong bao, thì ta sao được tinh sạch? Vì những kẻ giàu của thành nầy đầy sự cường bạo, dân cư nó dùng sự nói dối, và trong miệng chúng nó có lưỡi hay phỉnh phờ. Vậy nên ta đánh người, làm cho người bị thương nặng, và khiến người hoang vu vì cơ tội lỗi người. Người sẽ ăn, song không được no đâu; sự sợ nhục sẽ ở giữa người. Người sẽ chuyên của người, song không cứu được; còn cái gì người cứu được, thì ta sẽ phó nó cho gươm. Người sẽ gieo, nhưng không được gặt; sẽ ép ô-li-ve, nhưng không được xúc dầu; sẽ đập nho, nhưng không được uống rượu. Vì người ta còn giữ những lệ luật của Ôm-ri, và cả việc làm của nhà A-háp; các người bước đi trong mưu chúng nó, hầu cho ta khiến người trở nên hoang vu, dân cư nó sẽ bị xuyt, và các người sẽ mang lấy sự sợ nhục của dân ta.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ quyền phép của bốn tánh Ngài đối với tâm tánh của loài người, cả xác thịt và tâm linh, vì nếu dân sự của Ngài sẵn lòng hạ mình xuống trước sự thương xót và sự nhân từ của Ngài, thì quyền phép của bốn tánh Ngài sẽ chữa lành người đó và sự thương xót và sự nhân từ của Đức Giê-Hô-Va sẽ vào trong người đó mà phá huỷ những sự cay đắng, những sự hận thù mà ma quỷ đã gieo vào lòng người ta, là những sự rửa sả truyền lại từ tội lỗi của tổ phụ người đó, bấy giờ, Đức Giê-Hô-Va sẽ mặc lại cho người đó bằng sự thương xót và sự nhân từ của Ngài.

Ca thương 3:1-26: Ta là người đã thấy khốn khổ bởi gậy thịnh nộ của Ngài. Ngài đã dất ta và khiến ta bước đi trong tối tăm, chẳng bước đi trong sáng láng. Chắc Ngài trở tay cả ngày nghịch cùng ta nhiều lần. Ngài đã làm hao mòn thịt và da, đã bẻ gãy xương ta, đã xây đắp nghịch cùng ta, vây ta bằng mặt đất và sự nhọc nhằn, khiến ta ở trong nơi tối tăm, như người đã chết từ lâu đời. Ngài đã bao bọc ta bằng tường, mà không cho ra; lại làm cho nặng xiềng ta. Khi ta kêu la và xin cứu, Ngài bịt tai chẳng nghe lời cầu nguyện; Lấy những đá đéo lấp lối ta; Ngài đã làm cho đường nẻo ta quanh quẹo. Ngài đối với ta như gấu rình rập, như sư tử nơi kín đáo; Khiến ta lạc đường và vô xé ta, cho ta phải sầu não. Ngài đã giương cung và chọn ta làm tròng cho tên Ngài. Ngài đã khiến tên trong bao Ngài vào trái cật ta: Ta làm trò cười cho cả dân ta, họ lấy ta làm bài hát cả ngày. Ngài đã cho ta đầy dẫy sự đắng cay, cho ta no nê bằng ngải cứu. Ngài đã lấy sỏi bẻ răng ta; vùi ta vào trong tro. Ngài khiến hồn ta xa sự bình an, ta đã quên phước lành. Ta rằng: Hết sức mạnh ta, dứt lòng trông đợi Đức Giê-hô-va. Hãy nhớ đến sự hoạn nạn

khốn khổ ta, là ngài cứu và mật đắng. Hồn ta còn nhớ đến, và hao mòn trong ta. Ta nhớ lại sự đó, thì có sự trông mong: Ấy là nhờ sự nhân từ Đức Giê-hô-va mà chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài chẳng dứt. Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm. Hồn ta nói: Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp ta, nên ta để lòng trông cậy nơi Ngài. Đức Giê-hô-va ban sự nhân từ cho những kẻ trông đợi Ngài, cho linh hồn tìm cầu Ngài. Thật tốt cho người trông mong và yên lặng đợi chờ sự cứu rỗi của Đức Giê-hô-va.

Mi-chê 7:18-20: Ai là Đức Chúa Trời giống như Ngài, tha thứ sự gian ác, và bỏ qua sự phạm pháp của dân sót của sản nghiệp Ngài? Ngài không cưu giận đời đời, vì Ngài lấy sự nhân từ làm vui thích. Ngài sẽ còn thương xót chúng tôi, giập sự gian ác chúng tôi dưới chân Ngài; và ném hết thảy tội lỗi chúng nó xuống đáy biển. Ngài sẽ làm ra sự chân thật cho Gia-cốp, và sự nhân từ cho Áp-ra-ham, là điều Ngài đã thề hứa cùng tổ phụ chúng tôi từ những ngày xưa.

Sự nhân từ của Đức Giê-hô-va luôn dư dật cho những người nào yêu mến các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, vì Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời là con đường dẫn người ta đến với sự nhân từ của Đức Giê-hô-va và khi người nào nhận được sự nhân từ của Đức Giê-hô-va, người đó sẽ được mặc lấy sự nhân từ đó cho chính mình và sự nhân từ đó là sản nghiệp của người đó đời đời.

Đức Giê-hô-va biết rõ lòng dạ của người ta và Ngài sẽ không để cho người nào lợi dụng sự nhân từ của Ngài để sống theo điều ác, nghịch lại với Danh của Ngài mà lại được sống trong sự phước hạnh, vì chính Ngài sẽ báo trả người ta theo sự công bình của Luật pháp Ngài.

Rô-ma 11:1-36: Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài chẳng? Chẳng hề như vậy; vì chính tôi là dân Y-sơ-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, về chi phái Bên-gia-min. Đức Chúa Trời chẳng từng bỏ dân Ngài đã biết trước. Anh em há chẳng biết Kinh Thánh chép về chuyện Ê-li sao? Thế nào người kiện dân Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức Chúa Trời mà rằng: Lạy Chúa, họ đã giết tiên tri Ngài, hủy phá bàn thờ Ngài; tôi còn lại một mình, và họ tìm giết tôi. Nhưng Đức Chúa Trời đáp lại thế nào? Ta đã để dành cho ta bảy ngàn người nam chẳng hề quỳ gối trước mặt Ba-anh. Ngày nay cũng vậy, có một phần còn sót lại theo sự lựa chọn của ân điển. Nhưng nếu bởi ơn thì chẳng phải bởi việc làm nữa; bằng chẳng, thì ơn không còn phải là ơn. Vậy thì làm sao? Ấy là dân Y-sơ-ra-ên chẳng được điều mình tìm; song những kẻ lựa chọn thì đã được, và những kẻ khác thì bị cứng lòng, như có chép rằng: Đức Chúa Trời đã cho họ mờ tối, con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe, cho đến ngày nay. Lại, Đa-vít có nói: Ước gì bàn tiệc của họ trở nên bầy, lười, nên dập vấp chân và sự phạt công bình cho họ; Ước gì mắt họ mù không thấy được, và lưng họ cứ khom luôn! Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp chân đường ấy hầu cho té xuống chẳng? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là bởi tội lỗi họ mà sự cứu đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng tranh đua của họ. Vả, nếu tội lỗi họ đã làm giàu cho thế gian, sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, thì hướng chi là sự thịnh vượng của họ! Tôi nói cùng anh em là người ngoại: bấy lâu tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm vinh hiển chức vụ mình, cố sức để giục lòng tranh đua của những kẻ đồng tộc tôi, và để cứu mấy người trong đám họ. Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao? Vả, nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh; và nếu rễ là thánh, thì các nhánh cũng thánh. Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và người vốn là cây ô-li-ve hoang được tháp vào chỗ các nhánh ấy để có phần về nhựa và rễ của cây ô-li-ve, thì chớ khoe mình hơn các nhánh đó. Nhưng nếu người khoe mình, thì hãy biết rằng ấy chẳng phải là người chịu đựng cái rễ, bèn là cái rễ chịu đựng người. Người sẽ nói rằng: Các nhánh đã bị cắt đi, để ta được tháp vào chỗ nó. Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bởi cơ chẳng tin, và người nhờ đức tin mà còn; chớ kiêu ngạo, hãy sợ hãi. Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc người nữa. Vậy hãy xem sự nhân từ và sự nghiêm ngặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm ngặt đối với họ là kẻ đã ngã xuống, còn sự nhân từ đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhân từ Ngài: bằng chẳng, người cũng sẽ bị chặt. Về phần họ, nếu không ghì mài trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp; vì Đức Chúa Trời có quyền lại tháp họ vào. Nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà được tháp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì hướng chi những kẻ ấy là nhánh nguyên sẽ được tháp vào chính cây ô-li-ve mình! Vả, hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng: ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến

chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ; vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như có chép rằng: Đấng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, cất sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp; Ấy là sự giao ước mà ta sẽ lập với họ, khi ta xóa tội lỗi họ rồi. Nếu luận về Tin Lành thì họ là nghịch thù bởi cơ anh em, còn luận về sự lựa chọn, thì họ được yêu thương bởi cơ các tổ phụ; vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ. Lại như khi trước anh em đã nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà bây giờ được thương xót bởi sự nghịch của họ, thì cũng một thể ấy, bây giờ họ đã nghịch, hầu cho cũng được thương xót bởi sự thương xót đã tỏ ra với anh em. Vì Đức Chúa Trời đã nhốt mọi người trong sự bần nghịch, đặng thương xót hết thảy. Ôi! sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời! Sự phán xét của Ngài nào ai thấu được, đường nẻo của Ngài nào ai hiểu được! Vì, ai biết ý tưởng Chúa, ai là kẻ bàn luận của Ngài? Hay là ai đã cho Chúa trước, đặng nhận lấy điều gì Ngài báo lại? Vì muôn vật đều là từ Ngài, bởi Ngài và hướng về Ngài. Vinh hiển cho Ngài đời đời, vô cùng! A-men.

Trách nhiệm của mỗi người tin Chúa là phải được mặc lại người mới qua sự tìm kiếm, vâng giữ và làm theo Luật pháp thánh khiết, công bình của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Luật pháp Thánh-Linh sự sống mà được nên thánh, hầu cho được mặc lấy bản tánh của Đấng đã tạo nên và đã cứu chuộc chúng ta.

Cô-lô-se 3:1-14: **Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển. Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thờ hình tượng: bởi những sự ấy cơn giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; lúc trước anh em sống trong những nét xấu đó, và ăn ở như vậy. Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thanh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em. Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn. Tại đây không còn phân biệt người Gờ-réc (*Greek*) hoặc người Giu-đa, người chịu cắt bì hoặc người không chịu cắt bì, người dã man (*Barbarian*) hoặc người Sy-the, người tội mọi hoặc người tự chủ; nhưng Đấng Christ là mọi sự và trong mọi sự. Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục, nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thể nào, thì anh em cũng phải tha thứ thể ấy. Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trọn lành.**

Hết phần 9.